

נר אהרן

פרשת ויקרא

מאיר לי את הנשמה!

כניסת השבת: י-ם: 18:15 מרכז: 18:36 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

עורך: ראם בן טוב

הוא קורא - נא להקשיב...

המעשה למרות שנעשה כבר. הרמב"ם בהלכות גיטין פרק ב' הלכה כ' כותב: "מי שהדין נותן שכופין אותו לתת גט, בית הדין מכין אותו עד שיאמר רוצה אני". ממשיך הרמב"ם ונותן דוגמא נוספת: "ואם חלילה הגיעו חברות אנשים שהצנעה יפה למעשיהם ואיימו על האדם ואנסוהו עד שכתב - הרי זה גט פסול"

והנה, ראו איזה פלא: ישנה הלכה שבמקרים מסויימים בית הדין יכול לכפות על אדם לתת גט. ומה עם ההלכה שצריך את הסכמתו? ישנו פתרון פשוט - "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני!" "מה, אתם עושים צחוק? אז מה אם הוא אומר רוצה אני? הרי הוא באמת לא רוצה???" שאלה מצויינת. אבל תשמעו את תשובתו של הרמב"ם. מבאר הרמב"ם את טעם הדבר: "אין

אומרים אנוס אלא למי שנלחץ ונדחק לעשות דבר שאינו מן התורה, כגון מי שהוכה עד שמכר (את ביתו או רכבו וכד'), אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעשות עבירה והוכה עד שעשה דבר שחייב לעשותו - אין זה אנוס ממנו, אלא הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה". אומר הרמב"ם: האדם עצמו הוא טוב, הוא רוצה לעשות את שבורא עולם אומר, אבל יש לו שם בלב מישהו שדואג לספר לו סיפורים על זה שזו ההזדמנות לנקום ולעשות דווקא, ועוד תירוצים נחמדים, אבל הקב"ה יודע שכל בני ישראל היו במעמד הר סיני ואמרו כולם ביחד "נעשה ונשמע", זה לבד מספיק כדי שהם יעשו את מה שה' יתברך מבקש. אלא מה? יש את הנודניק הזה שמצמיד לך אקדח ברקה וכופה עליך להקשיב לסיפורים שלו... באו חז"ל וקבעו - אדם כזה כופין אותו, פירושו: מכים את היצר הרע שבתוכו, ובשפה שלנו - מאזנים אותו! עד שיאמר רוצה אני, הכוונה, לא בכפייה אלא ברצון - מדוע? כי זה רצונו האמיתי, לעשות את רצון ה' ולחתום כמו יהודי טוב, זה לא שמשנים לו את הרצון, אלא מסירים על ידי כמה

'לטיפות' את מי שעומד בפתח הלב וגורם לו להתעקש. ה"רוצה אני" של היהודי משדר - "באמת אני רוצה", מדוע? כי בתוך תוכו של כל יהודי קיים את הרצון לעשות את רצון ה', אלא מה? צריך לכפות את הגורם הזר שנמצא בתוכו שיעזוב אותו רגע לנפשו ואז - ליבו ופיו יהיו בתיקו. ככה עובד המנגנון היהודי, אבל אצל הגוים הכל עובד אחרת...

מחשבה טובה מצרף הקב"ה למעשה, ומחשבה רעה? יש חבר בשכונה שנמצא כבר עשרה ימים בבידוד. אחד מהחבר'ה מבקש ממך טובה להביא ל'מבודד' משהו דחוף. אתה רץ, מחפש

"גדי, ת'אמת", פונה שי, "מתאים לך השבוע לקבל קריאה?" "קריאה ממי?" "מה זאת אומרת ממי? מבורא עולם!" השבוע, חברים, בשעה טובה ומוצלחת אנו פותחים ספר חדש - ספר ויקרא, הפותח במילים "ויקרא אל משה". אז נכון שכדי לקבל קריאה אישית מבורא העולם צריך להיות משה רבנו, אבל אם נתאמץ קצת יותר נוכל לשמוע את הקריאה של בורא עולם אל כל אחד מאיתנו. "ויקרא ה'" - הקב"ה קורא לך, אלא מה? צריך מישהו שיכוון אותך לתדר הנכון כדי שתצליח לשמוע את הקריאה, ומי יכול לעשות זאת יותר טוב ממורנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א. אז רק תחבשו את האוזניות ותשימו "פול-ווליום". פרשת ויקרא - יוצאים לדרך... "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'... אל פתח אהל מועד יקריב אותו

לרצונו לפני ה'" - כך פותחת הפרשה את דיני הקרבנות שאולי ממבט ראשון נראים לא ממש אקטואליים לימינו, אבל אם נתבונן קצת יותר דרך משקפיו של מורנו נבין שפסוק זה עדיין בתוקף ובגודל... הפסוק מתחלק לשני חלקים, החלק הראשון: אתה עושה - אומר ה'! זה מגיע ממך! תקריב לי את האדם שבך!

"אדם כי יקריב" קודם כל תקריב את עצמך, תהיה בנאדם. נכון שממש מתחשק לך להתרגז עכשיו, ויש לך אפילו את כל הסיבות לכך - החל"ת מהעבודה והסלט בבית עם הילדים, וכן תוסיף לעסק את התבלון התקשורת עם קצת טיפה פפרי-פאניקה אבל דווקא עכשיו תתגבר על האדם שבך - תאמר לריבונו של עולם "אתה הולך לקבל היום את אריה כהן שלך שיגלה את האריה האמיתי שבתוכו. לא אריה שמתגבר על אחרים, הפוך, יהיה פה את אריק שלך שמתגבר בבית!" לפעמים זה קשה אפילו לומר 'ערב-טוב' בחינך, אלא מה - אומר ה': אתה עשית את שלב א', כעת תתן לי את שלב ב'! אני אדאג לגלות ולהעלות לך את הרצון האמיתי שלך. "אל פתח אוהל מועד יקריב אותו לרצונו" - נסביר!

אז מהו באמת הרצון האמיתי שלך?

החלק השני של הנתינה לבורא הוא - ברצונות שלך! "אל פתח אוהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ה'". כאן מגיעה התפנית המעניינת בעלילה. במובן הפשוט של הפסוק מה שדורשים ממך זה שברגע הקרבת הקרבן רק תעשה טובה ותן את הלב שלך, ולא כמו אחד שכפו עליו לבוא... אלא, מסביר הרב, חז"ל מלמדים אותנו עוד משהו חשוב מאוד אותו אתם חייבים לשמוע. ישנם מקרים בעולם ההלכה שבלי הרצון של הבנאדם לא תקף

ובכל פינה ממתניה לך עוד הוכחה שזה נכון. פעם זו פרסומת לג'יפ שטח חדש שאין לך אפשרות לרכוש, ופעם זו הצעה לחופשה בקריביים שחשבון העו"ש לא יעמוד בה, ואתה מרגיש מסכן בתוך הבועה שיצר לך 'המעורב השטני'. אבל כשתוריד את כל הדמיונות, פתאום מתברר שהכל נראה אחרת. אתה עוד לא רואה את זה. תקשיב לעוד משהו ממורנו הרב...

מציאה ושמה חצה - המצפן שיחזיר אותך לשפיות...

כל השנה אוכלים לחם! דמיונות, הכל אויר, תכל'ס חיטה בכמות של 30% ממה שאתה רואה בעין! 70% דמיונות! בא ה' ומודיע - שבוע אתה יוצא ממצרים! מהמצרים! איך תצא משם? בבקשה תשאיר בחוץ את כל הדמיונות! נטו מצה! זו דרך היציאה לפלנטה אחרת!! יצר הרע הוא מלך הכלום, הוא שולט בממלכת הרוח והצלצולים, אבל כאן יש לך שבוע אחד שבו תחיה בלעדיו! זו ממני בבקשה... תודה! ברעיון הבנאדם היה האחרון שצריך להכנס לעצבויות ומתחים. מישוהו פעם ראה את הכלב של השכן מדוכדך? ראית פעם חתולה עם פרצוף תשעה-באב? ואנחנו? הרי הרבה יותר חכמים! אלא מה? לנו יש את המאסטר-יצר שכופה אותנו להכנס לדמיונות!! כך מבאר ר' ראובן האיצטרובלי [נמצא באבות דר' נתן על מסכת אבות]. ולענין שלנו! אז מה גילינו על עצמנו - או או אוצרות! בתוך-תוכנו קיים הרצון לעשות את רצונו. בורא העולם קורא לנו! במילים אחרות כופה את היצר הרע שבתוכנו שנאזין לאותם קולות שהיו בסניי - הנעשה ונשמע הקיים אצל כל אחד מאיתנו! כופה אותנו **שנגלה** את רצוננו - ומה החלק שלנו? מסביר הרב נפלא: ברגע שנתחיל לכפות את החלק המעושה שבתוכנו, את המאוויים שהעולם כופה אותנו להתאוות אליהם ודוחק אותנו להיות בתוך בועת הדמיונות - **זהו גט מעושה שנעשה מכפייה לעשות את רצון ה' - זהו גט כשר**, אנחנו הולכים לכרות גט עם הטיפוס שעושה לנו צרות צרורות - השאור שבעיסה, מלך הדמיונות. הוא מחפש שליטה על המחשבות שלנו, ומתפיח לנו את שאיפות ההבל לרמה של ילדים בגובה האספלט. התשובה שלנו אליו - קדימה! **גט אוטו!** הרצונות שלנו הם לעשות רצונו של אבינו שבשמים!

ונסיים במאמרו של הרב פנחס שיינברג זצ"ל: **"כל ימיו אדם עובר נסיונות וקשיים, העונג הגדול הוא כאשר יודעים שזה יסוד החיים"**. חלקנו הוא לגלות את רצוננו האמיתי, ואיך עושים זאת - שואלים את ה' מהו רצונך?? הקושי הוא להתמודד עם הלחישות המוחבאות בתוך ליבנו, אלו שאומרים לנו "זה לא בשבילך, זה מתאים לתקופת משה..." מה עונים לו? **"זה לפני שנהפכתי למשה, כעת אחרי שגיליתי את האדם שבתוכי - כללי המשחק השתנו! אני שלך אבא יקר!"** בהצלחה!

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

חניה, בסוף חונה באדום-לבן, חוטף דו"ח, עומד בפקקים ובסוף מגיע עם החבילה רק כדי לגלות שמישהו כבר הביא לו את מה שהיה צריך חמש דקות קודם. אתה מרגיש כל-כך טיפש, אבל הקב"ה אומר לך: אצלי "מחשבה טובה מצטרפת למעשה" ונחשב כאילו עשית את החסד בשלימות. אבל מה קורה להיפך? כשחשבת לעשות איזו עבירה ובסוף לא יצא לפועל? מבאר ה'משך-חכמה: מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה. **למה?** התשובה - כי אצל היהודי המהות זה רק לעשות טוב, איך אנחנו יודעים? בסניי העז עם ישראל לעשות מה שאומה לא העיזה לעשות - כתב יד חתום של נצח ישראל באומרם לבורא פה אחד - עושים את רצונך בלי רוחים, בלי לחשוב אם משתלם או לא משתלם! אנחנו מעוניינים לדבוק בטוב!! **ואתה?** הטוב האמיתי, המלך הטוב והמיטיב לכל... ולכן אם הבנאדם חשב טוב, אומר ה': זה שלא קיימת זה סיבות צדדיות שלי, אך את המחשבה שלך אני לוקח לעולם העשייה שלי! ולהיפך, זה שחשבת לעשות רע - זה לא אתה! אצל השכן שלך אבו-נזיל זה לא כך! למה? כי כשהבורא הגיע "להתעניין" במצב הרצון "הטוב" שלהם האם הם מעוניינים להדבק בטוב - כל אומה התחילה עם הסיפורים שלה. בני ישמעאל לא יכולים בלי הגניבות, ובני עשיו - בלי 'אקשן' של "על חרבך תחיה" - זה לא חיים! מואב - הרבה יותר גרוע, התא המשפחתי שם קרס מזמן, ולכן כשהם חושבים לעשות רע זה כבר לא איזה יצר הרע שמנסה לשכנעם - זה משהו גנטי מהותי, אם כך - מחשיב להם הקב"ה את מחשבתם הרעה - למעשה! כאילו הדבר נעשה! אנחנו אחרי מתן תורה קיבלנו את אנשי הערב-רב שדאגו לערבב אותנו, אבל לקב"ה יש תוכנית מגירה איך אנחנו יכולים לצאת מהמעורב הלאומי שמנסה למנוע מאיתנו ללכת לפי הטוב שבתוכנו. מלאכת בורר בשבת אסורה, אך כהכנה לחג הפסח היא מחייבת. אתם תבררו את החלק שדואג לגרום לכם להחמיץ את הניצחון האמיתי. נא להכיר: המבחן האמיתי, לפני שיוצאים לחירות האמיתית. והפעם ברצינות...

אל תראה אותנו ככה, ה' - זה השאור שבעיסה...

בגמרא במסכת ברכות יש קטע מאוד מעניין: "אמר ר' אלכסנדר: ריבונו של עולם! רצוננו לעשות רצונה! אך מה מעכב - **השאור שבעיסה!**" ופירש רש"י - זהו יצר הרע שבתוכנו! **ומבאר הרב במתק לשונו:** כל הלחם בנוי מדמיון! בואו ונהיה אמיתיים, החיטה שנמצאת נטו בעיסה היא בדיוק כמו המצה שאנחנו הולכים לאכול בעוד שבועיים, אלא מה? יש הרבה אויר, הרבה אויר... שאור! שמרים. כשאדם קונה חלה חמה ואינו נשמר מהוראות המוכר לא לסגור אותה מיד בשקית בעודה רותחת, מה הוא מקבל בשולחן שבת? פיתה!! הי, איך זה קרה? חביבל'ה, זה לא באמת נהפך לפיתה, זו אותה חלה שמוצגת בוטרינת התנור עם כל הקריספי והריחות הניחוחיים שמסביב, אלא מה - חנקת את השקר!... האויר - **הדמיונות** הם אלו שגורמות לך לחשוב את מה שאתה חושב!! וכך אתה בטוח שמצבך הפיננסי הוא בקרשים,

הצבע שהביא לחופה וקידושין...

פותחת עם כל בני המשפחה - בריקוד!! אבל... בקשתי אליך ריבונו של עולם, שתעניק לי המשך לריקוד זה עד ל"ג בעומר, על ידי שבתי בת ה-28 תהיה תחת חופתה עם זיווג משורש נשמתה! כן כן, עליתי לביתי והמעגלים לא פסקו למשך יותר משעה!! באותם רגעים השכן שלנו הרב זאיד דופק בדלת - מה יש? תלמיד אחד שהסיעו לבית התעניין "על הדרך" אם הרב מכיר בחורה טובה לאחיו הגדול, וכמובן חשוב לציין, משפחה עם שמחה ומידות טובות! "יש לי משפחה שאני חושב... אתה יודע מה - בוא נעלה עכשיו תדבר 5 דקות עם ראש המשפחה ונראה איך ה' יגלגל את העניין..." אחרי התמונה שראה האח על העובדה שברגעים כאלו מול שלוליות הצבע פותחים בריקוד... מיותר לציין - הזוג נפגש, והחתונה? בדיוק בל"ג בעומר!! כן כן, יש ניקיון לחמץ הבית, ויש ניקיון לחמץ הלב. שנזכה!

הסיפור המרכזי

את המעשה הבא שמעתי מפיו של מגיד המישרים הרב חיים זאיד שליט"א. ערב פסח, הבית מבריק, מספרת גב' עטרי. את מיטב מאמצינו השקענו לכבוד הבורא ית'. הפשלנו את שרוולי העצלות והצלחנו להגיע ממש כמתוכנן - לכל פינה! ואז ממש לקראת הסוף פניתי לאחד מילדי "אהרוני, תוריד בבקשה את גלון הצבע למחסן..." תוך כדי שאני מדברת עם בתי נשמע קול מוכר מאיזור הסלון. "אופס, אני לא מאמין..." אני מסתובבת והבלתי יאמן מתרחש נגד עיני! גלון הצבע החליט לקפוץ לביקור למקומות חדשים בבית. ימים של השקעה... וברגע אחד - הספה, השטיח, שולחן הסלון, ספריות הקודש, מה לא... החלטתי לנשום עמוק ולרדת לשאוף אויר בחוץ... פניתי לבורא עולם עם דמעות בעיניים "אבא, אני יודעת שאתה מעוניין בבדיקת חמץ חדשה! החמץ שבלב! אז אני מודיעה לך אבא יקר - אני עולה לביתי

העלון מוקדש להצלחת אלעד סונינו ובני משפחתו

לתרומות, הקדשות, לקבלת העלון במייל וכן לחלוקה באזור המגורים: 052-7680962 neraharon1@gmail.com